

Български художествени занаяти: ДКИ КЦ „Двореца“ - Балчик Изложба от кожени творби на семейство Фотеви. 20.08. - 4.09.2016

Изложба от кожени творби на семейство Фотеви.

Фото: Людмила ПЕТРОВА

Творческата изложба на фамилия Фотеви, съпрузите Гичка и Ангел, син Диян и дъщеря Миглена, беше открита на 20.08.2016 във вила „Лихото гнездо“, галерия „Тунела“. Това е първа съвместна изява на цялата фамилия, където можем да видим и творби, създадени заедно и по-отделно. Разбира се, това е една поредна изложба в дългия списък на международни фестивали и изложения на български художествени занаяти.

За мое удивление пристъпах много хора. По-късно разбрах защо – Гичка Димитрова Фотева е родена, израснала и учила в гр. Балчик. Сега семейството не живее тук, обаче има много познати и на родителите, и на децата. Те никога не забравят корените си и това внесе определена атмосфера в церемонията на откриването: много усмивки, цветя, радостни възгласи и оживени разговори. Хората, които бяха дошли, бяха щастливи да се срещат с балчиклиите, които са излезли от града, обаче са още свързани чрез своите сърца с нашия прекрасен град. Също мисля, че е важно, когато хората не си завидват, а искрено се радват на чуждите успехи. Това е върхът на човешките отношения. Не винаги усещаш себе си толкова комфортно и радостно на официални срещи.

Идеята на този вид занаят се появява при художничката Гичка Фотева, след посещенията ѝ в музея в Троян, където тя вижда старите автентични носии с гайтани и ширити. От тях се ражда уникален стил – „кожен филигран“ и фолклорни

те традиции придобиват нови, съвременни форми. Гичка Фотева се задълбочава в магията на кожени фантазии и успява да увлече със себе си и своите деца.

Творците използват само естествена кожа – фабрично обработена. Тя може да бъде: телешка, свинска, говежда и др. Кожата е лек за обработка материал, който можеш да оцветяваш, да режеш на лентички, наречени „ласета“. Естествената кожа е здрава и има красив външен вид, затова тя е за предпочитане пред много други материали. Съединяването на елементите се извършва чрез шев през дупки с помощта на предварително нарязани кожени лентички или сарашки конец и игла. За изработването на една чанта трябва да се направят до 300 дупки. След извършване на всички шевове, izdelieto се поставя върху подложка, шевът се покрива с кърпа и се оформя с тълпата страна на чука. По този начин izdelieto се загладва и придобива завършен вид.

Сега ще говорим за формите, в които творбите са представени: пана, скулптури, албуми и дамски аксесоари. Тесни кожени лентички, подвредени в спираловидни форми, образуват по-големи композиции. Кожата има различна структура и дебелина и това дава възможност да създадеш „гравирани“ изделия от нея. Понякога елементите имат различна височина и ние се наслаждаваме на светлосенки и релефност.

По-голямата част от творбите са пана. Искам да обърна внимание на две пана, които са интересни и от гледна точка

на сюжет, и на техника на изработване. „Есенна луна“ на Гичка Фотева и „Утринна песен“ на Диян Фотев. Предпочитам твърдите кожи в кафяво, обаче искам да призная, че оцветените меки кожи дават големите възможности на авторите. Паното на Диян е черно, с прекрасен кожен филигран. Образите на птици и слънце идват от българското традиционно приложно изкуство и са изработени с голямо майсторство.

Дамските аксесоари са предимно чанти. Толково красиви, елегантни и съвременни, с оригинална се извършва чрез шев през дупки с помощта на предварително нарязани кожени лентички или сарашки конец и игла. За изработването на една чанта трябва да се направят до 300 дупки. След извършване на всички шевове, izdelieto се поставя върху подложка, шевът се покрива с кърпа и се оформя с тълпата страна на чука. По този начин izdelieto се загладва и придобива завършен вид.

Едни от първите творби на авторите са албуми и са представени като образци за възможни поръчки. Преди много години държах в ръцете си стар албум от 19 век. Още помня своите впечатления от притежаването му. Много съжелявам, че не успях да го съхраня. Подобни неща са за съхраняване в рода.

Само 6 скулптури са представени на тази изложба в гр. Балчик. Преди да изработиш нещо подобно трябва да обмислиш предварително композицията, защото те се правят с каркас. Да вземем например две скулптури: „Планинско утро“ на Деян Фотев и „Утро“, направено от родителите му. Една тема - два начина за изпълняване.

Людмила ПЕТРОВА

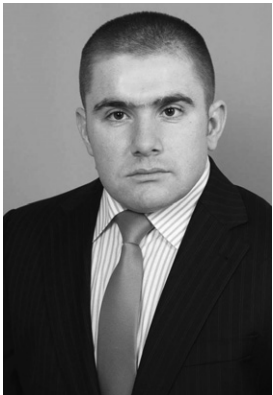
На 21 септември 2016 г. лидерът на Партия „АБВ“ Георги Първанов се срещна с кандидатите за съветници от Балчик, които ще премерят сили с другите партии и коалиции, поради провеждането наново на избори за местен парламент на 2 октомври.

Фото: Илияна ТОДОРОВА

Продължение на статията от 22-28 септември 2016 г., брой 29

Докторант маг. инж. Пламен ПАРУШЕВ,
кандидат на Земеделски Народен Съюз за общински съветник в Балчик, от листата на местна коалиция За „Силен Балчик“

ПЛАМЕНЕ, НЕКА ПОГОВОРИМ...

- Пламен, нека поговорим: за гражданското общество, местното (общинското самоуправление) и качеството, в смисъл на обвързване на административно – процесуалните действия, с професионалната етика на администрацията, често наричана „бюрокрация“.

- Готов съм: даже съм донесъл и справочна литература. Например: Извлечение от т. нар. „Бяла Книга“ по европейско управление, Държавен вестник с публикуваните изменения и допълнения към закона за администрацията, изм. и доп. ДВ, бр. 57 от 22 юли 2016 г., концепция за доброто управление според разбирането на Световната банка...

- Относно дефиницията на Световната банка... Откриваш ли съпадение между изказана от мен фраза в поканата ми за дискусия и гледната точка на Световната Банка.

- О, да. Това е фразата – „професионална етика“. И още, изказва се препоръка за „силно гражданско общество“.

- В какъв смисъл е употребено понятието „бюрокрация“?

- Аз съм възприел тълкувателното значение на това понятие според едно от изданията на Учебен речник на чуждите думи в българския език: формализъм, излишно усложняване, бавене.

- Сега нека конкретизираме дефиницията на Световната банка за добро управление от гледна точка на факта от родната българска действителност.

- Спомянеш ли си за един съвсем скоросен случай: жители на една столучна община излязоха на про-

тест по повод даване на строително разрешение за изграждане на жилищна сграда върху „зелено петно“, детска площадка за игра.

- Спомянам си. Дали само гражданите от една община изразяваха своето възмущение... В конкретния случай трите страни в конфликта са действали според техните права: общината е променила устройствения план на територията, известила е промяната, изкачала е необходимия срок за възразение, собственика на тази част от територията, върху която е детската площадка, решава да строи. Общината спазва закона и му издава разрешително.

Потърпевши се оказват децата, на които се отнема мястото за игра. Тъй, като те сами не могат да защитят интересите и правата си, техните родители и други граждани излизат на мирен протест. И те спазват закона. Къде е проблема, според теб?

- Една кметница си подаде оставката, доколкото си спомням. Това е следствието. Да открием първопричината. За да я открием, аз ще цитирам дословно следния извод от Наръчник, издаден от Института по публична администрация, озаглавен „Споделени добри практики“. В това издание се казва: „Концепцията за доброто управление интегрира правните, етичните, икономическите, екологичните, организационните, социалните и други аспекти на управлението и по този начин синтезира и прави по-ясни изискванията към съвременните администрации. Правителствата и местните самоуправлениа...“

- Според теб, изпуснато ли е понятието в първото изречение? Аз лично, именно от гледна точка на българската действителност, бих започнала изречението на т. нар. „аспекти на управлението“ с изискването за постоянна и своевременно комуникация между общината и избирателите. И пак, ако се върна на спомена-

тия Софийски случай, ако администрирането и професионалната етика са били и така трябва да бъдат (ръка за ръка), тогава не е трябвало да се разчита, че абстрактния гражданин, абстрактния избирател сам ще седне да четне, т.е. да изучава промените в териториалния план, да следи за срока за възразение или да търси адвокат да му напише текста на оспорването.

- Аз мисля за още нещо. Аз мога да конкретизирам тази обща фраза „други аспекти на управлението“ и дори да назова, така да се каже, „носецата конструкция“ на доброто управление.

- Досещам се. Вероятно става въпрос за изискването, всяко управленско решение, така да се каже, да съзрида „строежа“ на публично благо.

- Това разсъждение е във философски план. Аз обърщам внимание на нагласата на социалната психика: „кльстер“, тази дума навлиза в социологическия речник, т.е. група, стихийно сформирала се, но подаваща се на организация, е възможно да е изпитвала доверие към общинската администрация, т.е. че каквото и решение да вземе, то няма да засегне това място, дори със значение на място за „свещенодействие“ – детската площадка. Аз лично никога, ама никога не бих преобразувал мястото на детската площадка в строително петно. Дори на територията на населеното място „Х“ да живее едно единствено дете.

- Пламен, проявяният от теб социологически подход е обоснова и приемлив. Но какво би казал ти като икономист-финансист? Кои са икономическите причини за възникналото недоверие между гражданите и общинската администрация, при обсъжданията от нас случай (прецедент)?

- Причината е в едно липсващо решение, чрез диалога открихме липсващата дума „комуникация“. Липсващото решение засяга процедурата на отчуждаването. Общинската администрация е трябвало

да задейства тази процедура и така да се каже, не „за жълти стотинки“, а на приемлива цена да отчужди реституираното „строително петно“. Вероятно става въпрос за административно бездействие, което е накарвило доверието на гражданите в лидера на общинската администрация.

- Май отделихме твърде много време на този административен прецедент.

- Да се учим от практиката. Сега, когато се обръщам назад към годините, когато учих в Стопанска Академия в Свищов и във Висшето транспортно училище в София, когато специализирах. Както се казва, по дебели книги се подготвах, но продължавам да търся връзката с избирателите. Да не говорим, поне в момента, за морето от закони, изменения и допълнения към тях.

- Пламене, желаети ли да чуеш към кои от законите проявявам особено пристрастие, макар че не съм го чела в оригинал и когато го цитирам, ще се досетиш за причината поради която не съм го чела.

- Целият съм в слух. - Текстът на закона започва с две думи от стария латински език, „Хабеас корпус“ „Да имаш тялото си“. Това са били началните думи от английския закон от 1679 г., закон за неприкосновеността на личността. Лична неприкосновеност.

- Да уважим правото на гражданина на лична неприкосновеност на личен живот, което право е декларирано и от българските закони.

Да уважим правото му на свободно волеизявление чрез избраната от него бюлетина **РАЗУМНИЯ ИЗБОР ЗА „СИЛЕН БАЛЧИК“ С № 1 В ИНТЕГРАЛНАТА БЮЛЕТИНА И С ПРЕФЕРЕНЦИЯ № 10 В ЛИСТАТА**, ще реши в каква градска среда, в условията на какъв „хабитат“, думата е от английски език – ще живеем заедно.

Разговаря: Красимира ШОПОВА

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ!